

MiFID II — rewolucja czy ewolucja

PAWEŁ PASTEROK
radca prawny, dyrektor
ds. prawnych w Quercus TFI

W ostatnim czasie
w mediach
znów
rozgorzała

dyskusja o funduszach inwestycyjnych. Tym razem zamieszania nie narobili politycy. Nie chodzi też o opodatkowanie oszczędności Polaków. Pojawiły się informacje, że unijna dyrektywa MiFID II może zmarginalizować rynek polskich funduszy inwestycyjnych. Miałyby się to stać wskutek wprowadzenia w dyrektywie MiFID II zakazu dzielenia się opłatą za zarządzanie z dystrybutorami funduszy. Rzeczywiście – w przypadku tak nieszczęśliwego wprowadzenia takiego ograniczenia konkurencyjność rodzimych funduszy mogłaby zostać znacznie obniżona, szczególnie w stosunku do funduszy luksemburskich.

Po kolei. Co to jest MiFID II? Jest to pakiet regulacji unijnych, w tym przyjęta w 2014 r. dyrektywa w sprawie rynków instrumentów finansowych 2014/65/UE. MiFID II jest kontynuacją dyrektywy MiFID z 2004 r., która miała za zadanie podnieść konkurencyjność na rynkach finansowych, stworzyć jednolity rynek usług finansowych w Europie oraz ujednoczyć sposób ochrony klientów w Unii Europejskiej. Skutkiem implementacji pierwszej dyrektywy MiFID są właśnie

wypełniane przez klientów testy odpowiedniości/adekwatności przy kupowaniu instrumentów finansowych.

W mediach pojawiła się informacja, jakoby dyrektywa MiFID II miała całkowicie zakazać dzielenia się opłatą za zarządzanie z dystrybutorami. Takie ograniczenie mogłoby znacząco wpłynąć na sposób funkcjonowania polskiego rynku funduszy inwestycyjnych. Nie dziwi więc poziom emocji. Uważna lektura MiFID II nie pozwala jednak na wysnucie takich wniosków – nie widzimy takiego ograniczenia. Warto jednak zauważyć, że w art. 24 ust. 9 dyrektywy MiFID II znajduje się obowiązek ujawniania klientowi „w kompleksowy, dokładny i zrozumiały sposób” informacji o wszelkich opłatach, prowizjach i korzyściach niepieniężnych związanych ze świadczeniem danej usługi. Tym samym klient przed skorzystaniem z usługi dostanie dobre narzędzie do porównania oferowanych przez dystrybutora funduszy, by samemu ocenić, czy wybiera produkt najlepszy dla siebie, czy może najbardziej zyskowny dla dystrybutora.

Przeanalizowaliśmy również akty delegowane (uzupełniające). Naszą uwagę zwrócił projekt dyrektywy delegowanej do MiFID II z 7 kwietnia 2016 r. W artykule 11 przewidziano m.in., że wszelkie opłaty, prowizje i korzyści związane

ze świadczeniem danej usługi powinny powodować podniesienie jakości świadczonej usługi oraz pobieranie jakichkolwiek opłat, prowizji i korzyści nie może być sprzeczne z interesem klienta. Ponadto wynagrodzenia, prowizji lub korzyści niepieniężnej nie uznaje się za dopuszczalne, jeżeli świadczenie danej usługi na rzecz klienta byłoby stroniczne lub zostało zakłócone w wyniku wynagrodzenia, prowizji lub tej korzyści.

Regulacje MiFID II oraz dyrektywa delegowana zawierają więcej wymagań chroniących interes klienta. Brzmienie żadnego z przepisów zawartych w tych dokumentach nie wskazuje na możliwość całkowitego zakazu dzielenia się opłatami z tytułu zarządzania funduszami inwestycyjnymi. Co więcej, analiza wymagań wskazanych w dyrektywie MiFID II oraz dyrektywie delegowanej wskazuje, że te przepisy stanowią uszczegółowienie działania w najlepiej pojętym interesie klienta oraz wykonywania czynności mających na celu poprawienie jakości usług wyrażonych już w pierwszej dyrektywie MiFID z 2004 r. Tym samym, w związku z implementacją dyrektywy MiFID II, nie należy spodziewać się rewolucji w ekosystemie polskich funduszy inwestycyjnych, ale jeszcze większej transparentności w zakresie zasad obsługi uczestników funduszy. ☺☺